

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1304/06
21.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Соње Бркић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА, ББ и ВВ, које заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац и ГГ, кога заступа БА, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Окружног суда у Пироту Гж. бр. 350/05 од 03.03.2006. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Окружног суда у Пироту Гж. бр. 350/05 од 03.03.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Пироту П. бр. 992/01 од 02.03.2005. године делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени ГГ да тужиоцима на име претрпљених душевних болова због смрти сина и брата, покојног ПП исплати износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 03.06.2005. године до исплате и да им на име трошкова сахране и давања подушја за покојног ПП исплати износ од 35.497,50 динара са законском каматом од 30.04.2003. године до исплате и на име трошкова подизања надгробног споменика износ од 5.000,00 динара са законском каматом од 30.04.2003. године до исплате, као и да им на име трошкова парничног поступка исплати износ од 130.000,00 динара. Ставом другим изреке је тужбени захтев преко досуђених износа одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се тужена Република Србија обавезе да солидарно са туженим ГГ тужиоцима исплати накнаду нематеријалне и материјалне штете.

Пресудом Окружног суда у Пироту Гж. бр. 350/05 од 03.03.2006. године делимично је усвојена жалба тужилаца и туженог и преиначена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке тако што је обавезана тужена Република Србија да солидарно са туженим ГГ исплате износе наведене у ставу првом изреке првостепене пресуде на име накнаде материјалне и нематеријалне штете и трошкова парничног поступка. Ставом другим жалба тужилаца која се односи на став други побијане пресуде, којим је као неоснован одбијен захтев тужилаца за веће потраживање од досуђеног је одбијена и у том делу потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде Окружног суда у Пироту Гж. бр. 350/05 од 03.03.2006. године тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 399. Закона о парничном поступку Врховни суд Србије је нашао да ревизија тужене Републике Србије није основана.

Нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању тужени ГГ је за време док је био припадник резервног састава Министарства унутрашњих послова, СУП-а __, службеним пиштољем ТТ М,57 у времену док није био на раду, из нехата лишио живота сада покојног ПП, за шта је осуђен за кривично дело из нехата из члана 49. КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 године. Оштећени, сада покојни ПП допринео је настанку штете са 50%, јер му је критичном приликом дат пиштољ на његово тражење, те је он, супротно општим правилима о безбедности у руковању ватреним оружјем убацио метак у цев и пиштољ са прстом на обарачу окренуо према туженом ГГ. Тужиоци, АА и ББ, родитељи покојног ПП и његов брат ВВ трпели су душевне болове због смрти блиског лица. Претрпели су материјалну штету у висини трошкова сахране и давања подушја у износу од 35.497,50 динара, те трошкове подизања надгробног споменика у износу од 5.000,00 динара.

Правилан је закључак да је тужбени захтев основан и да су тужени Република Србија и ГГ дужни да тужиоцима солидарно накнаде материјалну и нематеријалну штету због смрти блиског лица.

Неосновани су ревизијски наводи да тужена није одговорна за штету, коју су због смрти блиског лица

претрпели тужиоци, јер за штету коју је трећем лицу проузроковао припадник полиције, употребом службеног пиштоља ван рада, одговара Република Србија као ималац такве ствари, а на основу члана 173. Закона о облигационим односима, према коме штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу сматра се да потиче од те ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете.

Правилан је закључак да је тужени ГГ у време критичног догађаја био припадник резервног састава МУП-а, па је однос између тужене и туженог ГГ однос између имаоца опасне ствари и лица које је у његовој служби у смислу члана 170. Закона о облигационим односима.

Основ одговорности имаоца опасне ствари састоји се у томе што има непосредну корист од те ствари, па се он по томе разликује од овлашћеног држаоца, који по неком основу ствар држи и том приликом опасну ствар користи за свој рачун, док лице у служби имаоца ствари ствар држи по основу радног или другог правног основа, употребљава и чува у интересу имаоца, што у ствари значи да непосредну корист од саме опасне ствари има њен ималац. Стога је правилан закључак да су тужена Република Србија и тужени ГГ солидарно одговорни за нематеријалну и материјалну штету коју су претрпели тужиоци због смрти блиског лица, с тим што тужена одговара као ималац опасне ствари, а тужени по основу кривице, с обзиром да је штету проузроковао неовлашћеном употребом службеног пиштоља ван рада.

Правилном применом одредбе члана 177. став 3. Закона о облигационим односима, нижестепени судови су закључили да је критичном приликом оштећеник својим радњама допринео настанку штете са 50%, па тужиоци имају право на сразмерно смањену накнаду.

Правилном применом одредби из члана 200. и 201. став 1. и 2. Закона о облигационим односима одмерена је висина накнаде нематеријалне штете, ценећи интензитет и трајање душевних болова због смрти блиског лица.

Правилном применом материјалног права из члана 193. став 1. Закона о облигационим односима обавезани су тужени да солидарно тужиоцима накнаде штету у утврђеној висини трошкова сахране и давања подушја, те подизања надгробног споменика.

Правилна је и одлука о камати, у смислу члана 277. Закона о облигационим односима.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст